

Sklic sej zborov občinske skupščine

Predsedniki vseh treh zborov občinske skupščine so sklicali seje zborov v sredo, dne 29. januarja 1986, ob 15.30 v sejni dvorani občinske skupščine, Proletarska c. 1

Vsi trije zbori imajo za svoje seje skoraj enake dnevne rede in objavljamo le dnevni red zbora združenega dela.

1. Izvolitev komisije za verifikacijo pooblastil in imunitetne zadeve delegatov ter ugotovitev sklepčnosti
2. Potrditev zapisnika 49. seje zbora združenega dela z dne 24. decembra 1985
3. Predlogi in vprašanja delegatov
4. Analiza delovanja delegatskega skupščinskega sistema v občini Ljubljana

Moste-Polje za obdobje april 1982 — januar 1986 ter poročilo o delu skupščine mesta Ljubljane in njenega izvršnega sveta za obdobje 1982 — 1986

5. Poročilo o raziskovalno razvojni in množični inovacijski dejavnosti v občini Ljubljana Moste-Polje

6. Osnutek dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljani za leto 1986

7. Osnutek odloka o proračunu občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1986.

8. Samoupravni sporazum o združevanju in uporabi sredstev za zadovoljevanje skupnih potreb delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih v občini Ljubljana Moste-Polje za obdobje 1986 — 1990

9. Predlog prioriteta programa nalog krajevnih skupnosti za leto 1986

10. Uresničevanje programa SLO in določenih nalog DS z informacijo o graditvi zaklonišč na območju ljubljanskih občin v obdobju 1981 — 1985

11. Delegiranje delegatov in obravnava gradiva za 42. sejo zbora združenega dela skupščine mesta Ljubljane

GRADIVO:

— za 2., 4., del 5. in 7. točko je objavljeno v Delegatski tribuni št. 1/86

— za del 5., 6. in 10. točko je objavljeno v Delegatskem gradivu SML št. 39

— za 8. in 9. točko bodo prejeli vodje konferenc delegatov v ciklostilu

Novi odnosi med KS in OZD

Lanskega 20. decembra sta sveta skupščin KS Jože Moškrič-Ciril in Dušan Kveder-Tomaž skupaj z GIP Gradis organizirala tovariško srečanje, na katerem so bile povabljene organizacije združenega dela iz Novih Jarš. Po predhodnem dogovoru na predsedstvih KK SZDL sta namreč sveta pripravila LISTINO o sodelovanju med ozdi in obema KS.

Iz vsebine Listine, ki ima šest točk, je razvidno, da gre za medsebojno povezovanje in sodelovanje delovnih ljudi iz ozdov in krajanov naselja pri reševanju problematike z vseh področij življenja in dela. Zapisano je, da bo sodelovanje potekalo pri urejanju delegatskih razmerij, sodelovanju mladine in sindikata, otroškega varstva in socialnega skrbstva, ljudske obrambe in družbene samozastite, kulture in športne rekreacije ter komunalno-urbanistične ureditve naselja.

Konkretno povezovanje bo urejeno prek delegatov v skupščini obeh krajevnih skupnosti in prek sindikata v KK SZDL. Delegati se bodo neposredno dogovarjali in sporazumevali o konkretnih oblikah in vsebini medsebojnega sodelovanja.

Vprašamo se, ali je ta korak krajevnih skupnosti pravičen in mogoče, če sedaj pa v naslednjem srednjeročnem obdobju, saj si še vedno pred-

stavljam, da je vsako povezovanje hrati »udarec« na finančna sredstva združenega dela. To so verjetno mislili tudi nekateri predstavniki ozdov, ki bi lahko Listino podpisali šele po odobritvi njihovih pristojnih organov samoupravljanja. Takoj pa so Listino podpisali: sozd Emona, GIP Gradis, Mineral, Ljubljanska banka — Gospodarska banka Ljubljana in Elektrotehna. Naj bo tako ali drugače, prepričani smo, da bodo podpisniki naredili velik korak naprej pri izvajanju konkretne vloge dveh temeljnih, samoupravnih skupnosti v naši družbi, to je organizacije združenega dela prek tozdov in obeh krajevnih skupnosti.

Skupaj ugotavljamo, da se še vedno premalo poznamo, da se zapišemo sami vase, ker je tudi naše obnašanje na delovnem mestu v konkretnem ozdu povsem drugačno, ko se popoldne pojavimo v svoji krajevni skupnosti in rešujemo probleme, ki

jih lepo imenujemo »problemi življenja in dela v KS«. Pa ni vedno bistven problem le denar! S podpisom Listine smo podpisniki nedvoumno priznali, da smo eno in isto, da nas združujejo skupni interesi in problemi z vsakdanjimi skrbmi za boljši jutri, za našo srečo. In ne nazadnje, priznali smo po konkretnem teritorialnem načelu, da živimo vsi skupaj v naselju Nove Jarše.

Tovariša Pučnik in Andrejčić sta na konkretnem primeru razvoja naselja s končano stanovanjsko gradnjo, kjer je GIP Gradis igral veliko in kvaliteto vlogo, prikazala možno ureditev centra naselja s trgov, ki bi bil posvečen trem našim narodnim herojem in predvojnim komunistom: Jožetu Moškriču-Cirilu, Dušanu Kvedru-Tomažu in Alešu Beblerju. Na trgu bi postavili tudi spominsko obeležje pobratenemu mestu Clevelandu z Ljubljano.

Oba sveta skupščin in KK SZDL se bodo povezali s samoupravnimi organi vseh ozdov, da Listino podpisajo in se takoj delegatsko zmenimo o konkretnem delu v letu 1986. Sama Listina kot papir pač nima nobene veljave.

LEOPOLD KOS

NAŠA ENOTA TERITORIALNE OBRAMBE JE NAJBOLJŠA V DRŽAVI

Enota teritorialne obrambe Mira Perca-Maksa, v katere sestavi sta kar dve tretjini delavcev ali prebivalcev iz naše občine (med njimi tudi nekaj žensk), tretjina pa je iz bežigradske, je bila lani ob dnevu JLA proglašena za najboljšo enoto teritorialne obrambe v naši državi in je prejela veliko plaketo oboroženih sil SFRJ. To visoko priznanje je prišlo nepričakovano, kljub temu, da so sestavni deli te enote že prejeli več priznanj v občini, mestu in republiki. Čeprav jih je uspeh presenetil — sami so namreč tako kritični do sebe, da vidijo celo več svojih napak kot njihovih opazovalci —, vendarle ni prišel po naključju. Ta vrh, ki so ga dosegli, je rezultat dolgoletnega načrtnega dela in usposabljanja, prizadevanja in volje vseh biti iz dneva v dan boljši. Ta plaketa je zato tudi obveza za naprej.

»Sprasujemo nas, na kakšen način smo dosegli ta uspeh; zanima jih, če je za to kakšna formula. Ni, jim odgovorjam, skrivnost je v tem, da smo v naši enoti izredno okrepili skupinsko in tovariško delo. To se nam zdi zlasti pomembno zato, ker moramo mi, za razliko od aktivnih sestavov, manjkajoče znanje nadomestiti s takim načinom dela,« je povedal komandant te enote Janez Presl.

Ustvariti vzdušje za skupinsko delo pa nikakor ni preprosta stvar. Nadvse pomembno je, da se skupaj znajdejo pravi ljudje, med katerimi se bodo oblikovali tovariški odnosi, ljudje, ki se bodo zanesli drug na drugega in dopolnjevali drug drugega. Zato ljudi, zlasti za odgovornejše naloge, nikoli ne izbirajo zgolj iz suhoparnih podatkov na papirju, ki o človeku povedo veliko premalo. Čeprav sami ne odločajo o kadrovskih zadevah, imajo možnost vplivati nanje; tako se v zadnjih nekaj letih ni primerilo, da ne bi upoštevali njihovih predlogov.

Spособnosti marsikaterega človeka se pokažejo šele pri delu, zato ima v njihovi enoti vsakdo možnost napredovati. Po vsaki vaji sedejo skupaj, pretrsejo njen potek in ocenijo vsakega posebej. Tako sproti ugotavljajo, če kateremu izmed njih bolj ustreza opravljanje drugih nalog kot tistih, za katere je zadolžen.

Prav gotovo je k temu, da je naša enota teritorialne obrambe tako uspešna, kot je, pripomoglo tudi razumevanje občine za celoten sistem splošne ljudske obrambe. Odlično je sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami in občinsko samoupravo: ni bilo vaje, da naših teritorialcev ne bi obiskali predsednik občinske skupščine, predsednik OK ZKS ali kdo drug. Zato stavek, da je teritorialna enota Mira Perca-Maksa res del naše občine, ne zveni kot fraza.

Odločujoči dejavnik za njihov uspeh pa je tudi pripadnost, ki jo člani enote čutijo do tega dela Ljubljane, saj večina v njem tudi živi in dela. Mnogi izmed njih so pripadniki te enote že več let in ljudje, zlasti v hribovskih predelih naše občine, jih že kar dobro poznajo. So kmetije, pravijo, kjer se že počutimo kot doma.

Dogovor pred akcijo

Kako tesno so povezani s krajem, v katerem se tišči čas nahajajo, opisuje tudi tale dogodek, ki se jim je pripetel pred nedavnim. V komando enote je prišel kmet in dejal: »Poslušajte, moja krava ne more teliti. Vem, da imate v vaši enoti tudi veterinarja!« Dva »zdravnika« za živali sta seveda takoj odšla z zaskrbljenim kmetom in vse skupaj se je dobro končalo, fantje pa so tako dobili ponovno potrdilo, da jih ljudje jemljejo kot svoje, kar je seveda za tako enoto pomembno.

Četrtna pripadnikov te teritorialne enote, ki nosi ime po enem prvih slovenskih partizanskih komandirjev in narodnem heroju Miru Percu-Maksu, so po nacionalnosti pripadniki drugih narodov in narodnosti. Vendar zaradi tega ni nikoli prišlo do kakršnihkoli težav in čeprav nekateri izmed njih ne mislijo v Sloveniji ostati za vedno, so se izredno dobro vključili v enoto. »Kot smo v Mostah večkrat že poudarili, se pri nas ne sprašujemo, katere narodnosti je kdo, temveč kakšen delavec je. Tako tudi v naši enoti poznamo le dobre in slabe vojake,« je razložil Marjan Dragar, ki skrbi za delo ZK.

Naši teritorialci na Blokah v pogovoru s Stanetom Semičem-Dakijem (Foto: D. J.)

Njegove besede, da so namreč nacionalni odnosi v tej enoti res zgledni, je potrdil Refik Šestan, starešina, sicer doma iz SR Bosne in Hercegovine. Dodal pa je še podrobnosti, ki je po njegovem mnenju tudi pripisoval k uspešnosti te enote. »Za rezervnega vojaka je predvideno, da potrebuje nekako tri dni za preobrazbo iz civilne v vojaško osebo, saj se ne da kar na mah odložiti bremen vsakdanjih skrbi. V naši enoti pa se večina izredno hitro prilagodi novim razmeram.«

V okviru enote teritorialne obrambe Mira Perca-Maksa delujeta tudi aktivna ZK in Zveze socialistične mladine. Kot je povedal Marjan Dragar, je okoli 15 odstotkov pripadnikov te enote članov ZK. Sestajajo se pred vajo in po njej. »Stremimo za tem, da komunisti z osebnim zgledom vplivamo na potek akcije. Sodelujemo tudi pri pohvalah in grajah. Dejstvo je, da smo izredno kritični do sebe in se, brez opozoril, trudimo, da napake čimprej odpravimo.«

»Mladi v tej enoti delamo skupaj z ZK,« je sliko o delovanju družbenopolitičnih organizacij v enoti dopolnil Boris Ferencak, ki je zadolžen za delo mladinske organizacije. Iz podatkov, da je povprečna starost v enoti nekaj pod 30 let, lahko razberemo, da je v njej kar veliko mladih. Kot zanimivost je naš sogovornik še povedal, da se vpliv družbenopolitičnih organizacij in njihovega dela kaže tudi v odnosu do orožja in opreme, saj na

zadnjih dveh vajah ni bilo poškodb. Tudi težjih nesreč ni bilo, kakšen izvin ali žalj pa je vedno. Ne gre torej le za disciplino, marveč tudi za samodisciplino pripadnikov.

Tudi osebni zgledi sodijo med tiste dejavnike, ki so prispevali k dosežku enote. Starešine poskušajo namreč tudi s svojim obnašanjem vplivati na druge. Ko gredo na pohod, na primer, koraka poveljstvo enote, tudi z nahrbtniki na ramenih, sprejaj, na čelu kolone. Nasploh imajo starešine v enoti veliko odgovornost, še zlasti zato, ker v njej ni profesionalcev, marveč gre izključno za rezervni sestav. »Enota se mora na vajah znajti popolnoma sama. V štabu teritorialne obrambe sicer pripravimo načrt,« je opisoval delo Franci Košir, komandant teritorialne obrambe v naši občini. »Toda od sklica dalje je enota popolnoma samostojna«. Rezervni starešine opravljajo poleg strokovnega tudi pomembno družbenopolitično delo, saj gredo skozi njihove roke desetine mladih ljudi. Ta stran njihovega dela je premalo poudarjena in vrednotena.

V mozaiku drobnih, a zato nič manj pomemb-

Na sliki so priznanja, ki jih je prejela naša enota teritorialne obrambe: zastavica za najboljšo enoto v Ljubljani, pokal za najboljšo enoto v naši republiki in veliko plaketo oboroženih sil SFRJ za najboljšo enoto v državi (Foto: D. J.)

jaki na voljo dnevno časopisje, izdajo pa tudi svoj bilten.

Kar 24 pripadnikov te enote je zaposlenih v Papirnici Vevče. V tej delovni organizaciji, kjer je delo organizirano v štirih izmenah, ni nikakršnih problemov, če mora delavec zaradi usposabljanja na hitro zapustiti delovno mesto. To je potrdil tudi Anton Jakovac, ki dela v tej tovarni kot vodja stroja, saj mu v takem primeru vedno čimprej najdejo zamenjavo. Tudi druge ravnaajo podobno. Zato sta se ob koncu lanskega leta, ko je enota dobila plaketo oboroženih sil SFRJ, komandant teritorialne obrambe v naši občini Franci Košir in predsednik občinske skupščine Niko Lukež zahvalila ozdom, kjer delajo pripadniki te enote, za razumevanje, brez katerega ne bi dosegli takega uspeha.

Večje težave so seveda, če je pripadnik zasebni obrtnik ali kmet. Ta navadno dela, ki se ga je namenil opraviti tistega dne, ne more preložiti na druga ramena. Jože Krušič, zasebni obrtnik, najraje vidi, če do alarma pride konec tedna. Takrat še nekako gre. Ima namreč vozilo, ki ga mora tudi pripeljati s seboj, med tednom pa ga potrebuje za delo na terenu. Zgodilo se je že, da je imel avto naložen za prihodnji dan, a ga je moral kar sredi noči raztovoriti. Zelo nerodno je tudi, če gre za večdnevno odsotnost. Takrat seveda mora nekatera dela odpovedati.

Podobne težave ima tudi kmet Stane Ambrož. »Doma se ne da dobiti zamenjave, oče ima že prek 70 let, pozna se mi vsak dan, ko me ni. Navadno me pokličejo prav takrat, ko je največ dela. Kmetje smo tako odvisni od vremena, da je kar čudno. Zamudiš le en dan, pa si zamudil kar cel mesec,« razmišlja.

Take težave v enoti Mira Perca-Maksa vedno razumejo. Še vsakega, ki je moral v službi ali doma opraviti kako nujno delo, denimo nakrmiti živino, če nima nikogar drugega, ki bi mu naložil to opravilo, so pustili za urico, dve ali tudi tri domov. Pomembno je, da pripadnik svojo nalogo v enoti opravi dobro in da obenem tudi doma ni nič narobe.

Čeprav so vaje vedno naporne — včasih je mrz, spet drugič vroče, spremlja jih utrujenost, imajo ožuljene noge, pa fantje pravijo, da tudi prijetnih in veselih trenutkov ne manjka. Večina se že kar nekaj časa pozna med seboj, stkale so se tovariške vezi, povezujejo jih skupni doživljaji. Čeprav so vaje ponavadi ob sobotah in nedeljah, brez kakršnihkoli dnevnih ali drugačnega nadomestila za ta čas, se marsikateri od njih razveseli ob misli, da bo spet videl znane obraze, se pogovoril z ljudmi, ki so mu postali tovariši ali znanci.

D. J.

V pogovoru so sodelovali pripadniki enote TO Mira Perca-Maksa, ki smo jih izbrali tako, da smo obenem predstavili tudi pisani sestav te enote. Pogovarjali smo se s komandantom enote Janezom Preslom, kmetom Stanetom Ambrožem, zasebnim obrtnikom Jožetom Krušičem, Anžetom Delibegovićem in Antonom Jakovcem iz Papirnice Vevče, Refikom Šestanom, delavcem iz republike BiH, Marjanom Dragarjem, sekretarjem komiteja ZK te enote, Borisom Ferencakom, zadolženim za delo mladinske organizacije, in Francijem Koširjem, komandantom teritorialne obrambe v naši občini.